

SAMORZĄDOWE KOLEGIUM ODWOŁAWCZE

ul. Brzeska 41
21-500 Biała Podlaska
tel./fax (0-83) 343-46-36
NIP 537-15-85-635
Regon P-030120850

dotyczy 18.08.2013r

Biała Podlaska 2013.08.22

SKO.4020.OC/433/13

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego i art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994r. o samorządowych kolegiach odwoławczych /Dz. U. z 2001r. Nr 79, poz. 856 z późn. zm./ oraz art. 59 ust. 1 pkt 2 w związku art. 71 ust. 2 pkt 2 oraz art. 80 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko /Dz. U. Nr 199, poz. 1227 z późn. zm./ i art. 39 ust. 5 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym /Dz. U. z 2013r., poz. 594/

Skład Orzekający Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Białej Podlaskiej:

- Zbigniew Jastrząb	- przewodnicząca składu
- Bożena Bilkiewicz – Bańka	- członek sprawozdawca
- Mariola Ostaniewicz	- członek

po rozpatrzeniu na posiedzeniu w dniu 22 sierpnia 2013r. odwołania

[REDAKTION]

[REDAKTION] a także odwołania Stowarzyszenia „Nad Piwonią” z siedzibą w Koczergach. 21- 200 Parczew, Koczergi 53A od decyzji Burmistrza Parczewa z dnia 28 marca 2013r. Nr NPP.6220.28.2011 w sprawie środowiskowych uwarunkowań na realizację przedsięwzięcia polegającego na budowie dwóch elektrowni wiatrowych wraz z drogami wewnętrznymi, placami manewrowymi oraz infrastrukturą towarzyszącą (liniami elektroenergetycznymi SN, kablami sterowania i telekomunikacyjnymi, dwiema stacjami kontenerowymi pomiarowymi i niezbędnymi urządzeniami elektroenergetycznymi) oraz przebudowie drogi wraz z towarzyszącymi elementami infrastruktury drogowej - przewidzianego do realizacji na działkach nr 214/1, 964, 246, 326, 325, 327 i 965, 185, 305, 964, 965 położonych w m. Koczergi gm. Parczew:

orzeka:

uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji.

Uzasadnienie

Wnioskiem z dnia 13 grudnia 2011r. WINDPROJEKT spółka z o.o. S.K.A z siedzibą w Warszawie wystąpiła do Burmistrza Miasta i Gminy Parczew o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na realizację przedsięwzięcia

polegającego na budowie dwóch elektrowni wiatrowych wraz z drogami wewnętrznymi, placami manewrowymi oraz infrastrukturą towarzyszącą (liniami elektroenergetycznymi SN, kablami sterowania i telekomunikacyjnymi, dwiema stacjami kontenerowymi pomiarowymi i niezbędnymi urządzeniami elektroenergetycznymi) oraz przebudowie drogi wraz z towarzyszącymi elementami infrastruktury drogowej. Podała, że przedsięwzięcie będzie zlokalizowane na działkach położonych w miejscowości Koczergi z tym, że elektrownie wiatrowe na działkach o nr 214/1 (EW1) i nr 326 (EW2) oraz nr 325, na działkach nr 964 i nr 965 przewidziano zjazd z drogi, oddziaływanie rotora połączono z działką nr 327 zaś na działkach nr 185, nr 305, nr 964 i nr 965 przewidziano przebudowę drogi i wykonanie elementów infrastruktury drogowej. Do wniosku strona załączyła kartę informacyjną przedsięwzięcia, informacje z rejestru gruntów, mapę ewidencyjną w skali 1:5000 z zaznaczonym miejscem lokalizacji przedsięwzięcia, odpis z Krajowego Rejestru Sądowego dotyczącego spółki oraz ocenę akustyczną przedsięwzięcia.

W toku prowadzonego postępowania Burmistrz Parczewa pismem datowanym na 13 grudnia 2013r. wystąpił na podstawie art. 64 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko o opinię dla planowanego przedsięwzięcia do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Parczewie oraz do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie co do obowiązku przeprowadzania oceny oddziaływania na środowisko w stosunku do planowanego przedsięwzięcia oraz określenia zakresu raportu. Organ I instancji podał, że zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. Nr 213, poz. 1397) planowane przedsięwzięcie kwalifikuje się do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zgodnie § 3 ust. 1 pkt 6 i pkt 60.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Lublinie po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego, postanowieniem z dnia 14 grudnia 2011r. Nr WST.I.4240.97.2011.WD orzekł o konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia dotyczącego budowy i eksploatacji dwóch elektrowni wiatrowych oraz innych wskazanych urządzeń na środowisko i opracowania raportu. Wskazał, że raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko winien być zgodny art. 66 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. W punktach 1- 21 organ ten wskazał jakie elementy powinien zawierać przedłożony raport w zakresie oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko przyrodnicze, w zakresie emisji hałasu oraz w odniesieniu do innych kwestii (pkt 18 – 21). W uzasadnieniu organ opiniujący podał, że najbliższa zabudowa mieszkaniowa oraz zagrodowa oddalona jest ok. 800m od miejsca lokalizacji przedsięwzięcia. Przeprowadzenie procedury oceny oddziaływania na środowisko umożliwi wypowiedzenie się społeczności lokalnej co do mającej powstać w sąsiedztwie

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Parczewie także wskazał na zasadność przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko oraz nałożenia na stronę obowiązku sporządzenia raportu o oddziaływaniu inwestycji na środowisko w określonym zakresie czemu dał wyraz w opinii sanitarnej z dnia 27 grudnia 2011r. ONS-NZ-700/33/2011. W uzasadnieniu opisując planowane przedsięwzięcie odniósł się do zapisów informacji wynikających z „Karty informacyjnej przedsięwzięcia” i stwierdził, że planowane przedsięwzięcie będzie źródłem negatywnego oddziaływania

na środowisko poprzez emisję hałasu, zmianę krajobrazu, efekt tzw. światłocienia wpływający na psychikę człowieka i może wpłynąć ujemnie na zdrowie i życie ludzi. Wskazał na konieczność wprowadzenia niezbędnego zabezpieczenia przed nadmiernym oddziaływaniem na środowisko, którego skuteczność winna być uszczegółowiona w raporcie.

Postanowieniem z dnia 17 stycznia 2012r. organ I instancji stwierdził obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia polegającego na budowie i eksploatacji dwóch elektrowni wiatrowych każda o mocy znamionowej 3MW, wysokości około 190m i średnicy wirników około 120m wraz z drogami wewnętrznymi, placami manewrowymi oraz infrastrukturą towarzyszącą (liniami elektroenergetycznymi SN, kablami sterowania i telekomunikacyjnymi, dwiema stacjami kontenerowymi pomiarowymi i niezbędnymi urządzeniami elektroenergetycznymi) oraz przebudowie drogi wraz z towarzyszącymi elementami infrastruktury drogowej - przewidzianego do realizacji na działkach nr 214/1, 964, 326, 325, 327 i 965, 185, 305, 964, 965 położonych w miejscowości . Koczerga oraz określił zakres raportu o oddziaływaniu planowanego przedsięwzięcia na środowisko wymieniając je w punktach od 1 do 21. W uzasadnieniu postanowienia odniósł się do stanowiska organów opiniujących czyli Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie oraz Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Parczewie konkludując, że przeprowadzenie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko konieczne jest z uwagi na usytuowanie siłowni wiatrowych i względem terenów chronionych akustycznie oraz skalę inwestycji a także parametry techniczne planowanych do posadowienia elektrowni. Charakterystyka oraz skala przedsięwzięcia i potencjalne jej oddziaływanie uzasadniały wydanie postanowienia.

W uzasadnieniu postanowienia organ I instancji stwierdził, że umożliwi stronom postępowania udział w nim poprzez wywieszenie informacji o postępowaniu na tablicy ogłoszeń w Urzędzie Miejskim, tablicach ogłoszeń w Parczewie i Koczergach oraz na stronie internetowej Urzędu Miejskiego.

Postanowieniem z dnia 17 stycznia 2012r. Burmistrz Parczewa powołując się na art. 69 ust. 4 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko zawiesił postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia do czasu przedłożenia raportu o oddziaływaniu planowanego przedsięwzięcia na środowisko.

Po przedłożeniu przez stronę w dniu 22 lutego 2012r. raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko dotyczącego budowy dwóch elektrowni wiatrowych wraz z drogami wewnętrznymi i infrastrukturą organ I instancji postanowieniem z dnia 22 lutego 2012r. podjął zawieszony w przedmiotowej sprawie postępowanie.

W ramach prowadzonego, po przedłożeniu raportu, postępowania Burmistrz Parczewa pismem z dnia 22 lutego 2012r. wystąpił o uzgodnienie warunków realizacji przedsięwzięcia do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie oraz co do tych samych zagadnień do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Parczewie.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Parczewie po uzupełnieniu przez stronę raportu przedstawił swoje stanowisko w opinii sanitarnej z dnia 27 czerwca 2012r. pozytywnie opiniując realizację przedsięwzięcia oraz określając szczegółowe warunki dotyczące przedmiotowego przedsięwzięcia na etapie jego realizacji, przygotowania projektu budowlanego oraz na etapie eksploatacji. W dodatkowym

piśmie z dnia 2 listopada 2012r. organ ten podtrzymał swoje poprzednie stanowisko dotyczące uzgodnienia raportu, a wynikające z opinii sanitarnej z dnia 27 czerwca 2012r.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Lublinie przeprowadził postępowanie wyjaśniające w ramach, którego pismem datowanymi na 16 kwietnia 2012r., wezwał organ I instancji do skorygowania poprzednio przedłożonej dokumentacji oraz złożenia do dodatkowych pisemnych wyjaśnień co do przedłożonego raportu. W odpowiedzi na pismo Burmistrza Parczewa z dnia 14 maja 2012r. inwestor przełożył szereg dokumentów w tym uzupełnienie raportu datowane na „czerwiec 2012r.” oraz kolejne jako uzupełnienie nr 2 Inowrocław 2012 (bez daty opracowania).

Po ocenie zgromadzonego materiału dowodowego Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Lublinie uzgodnił realizację przedsięwzięcia dla planowanej budowy dwóch elektrowni wiatrowych wraz z drogami wewnętrznymi, placami manewrowymi oraz infrastrukturą towarzyszącą (liniami elektroenergetycznymi SN, kablami sterowania i telekomunikacyjnymi, dwiema stacjami kontenerowymi pomiarowymi i niezbędnymi urządzeniami elektroenergetycznymi) oraz przebudowy drogi wraz z towarzyszącymi elementami infrastruktury drogowej. Szczegółowo określił, jakie działania należy podjąć na etapie realizacji, eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia. W uzasadnieniu postanowienia z dnia 22 października 2012r. organ opisał przebieg prowadzonego postępowania i wskazał jakie rozwiązania zostaną podjęte w celu ograniczenia uciążliwości przedsięwzięcia, niezbędne do prowadzenia prawidłowej gospodarki odpadami oraz w celu ochrony wód podziemnych i środowiska gruntowo – wodnego.

W toku postępowania uwagi do prowadzonego postępowania w tym przedłożonego raportu złożył Zarząd Stowarzyszenia „Nad Pivonią” z siedzibą w Koczergach oraz Andrzej Urzędowski oraz sołtys wsi Koczergi Marta Krajanowska. Zawnioskowali aby organ I instancji zobowiązał wnioskodawcę do przedłożenia obliczeń o ponadnormatywnym oddziaływaniu hałasu planowanego przedsięwzięcia z uwagi na już zlokalizowaną na terenie wsi Koczergi (na działce nr 409 i nr 410) biogazownię oraz z uwagi na planowaną budowę innej elektrowni wiatrowej oraz zobowiązanie wnioskodawcy do przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko na etapie ubiegania się o uzyskanie pozwolenia na budowę.

Wnioskiem z dnia 31 lipca 2012r. (data wpływu) Stowarzyszenie „Nad Pivonią” z siedzibą w Koczergach wystąpiło do Burmistrza Parczewa o dopuszczenie do udziału na prawach strony w toczącym się postępowaniu w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie i eksploatacji elektrowni wiatrowych.

Postanowieniem z dnia 7 sierpnia 2012r. organ I instancji uwzględnił żądanie wnioskodawcy - Stowarzyszenia „Nad Pivonią” z siedzibą w Koczergach i orzekł o jego dopuszczeniu do udziału na prawach strony w postępowaniu dotyczącym ustalenia środowiskowych uwarunkowań dotyczących przedmiotowego przedsięwzięcia. W uzasadnieniu organ I instancji opisał przebieg przeprowadzonego przedmiotowego postępowania oraz stwierdził, że cele statutowe Stowarzyszenia wynikające z będącego w jego posiadaniu statutu Stowarzyszenia „Nad Pivonią” uzasadniają jej udział w przedmiotowym postępowaniu. Na poparcie swojego stanowiska w tym zakresie organ I instancji przywołał zapisy statutu podnosząc, że jest to organizacja społeczna, której celem jest m.in. ochrona i promocja zdrowia, ekologii i ochrona środowiska.

Przed wydaniem decyzji organ I instancji zawiadomieniem z dnia 30 stycznia 2013r. działając w trybie art. 10 K.p.a. w związku z art. 49 K.p.a. oraz art. 74 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko /Dz. U. Nr 199, poz. 1227 z późn. zm./ poinformował strony o możliwości zapoznania się ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.

Po zakończeniu postępowania Burmistrz Parczewa decyzją z dnia 28 marca 2013r. ustalił środowiskowe uwarunkowania na realizację przedsięwzięcia polegającego na budowie dwóch elektrowni wiatrowych wraz z drogami wewnętrznymi, placami manewrowymi oraz infrastrukturą towarzyszącą (liniami elektroenergetycznymi SN, kablami sterowania i telekomunikacyjnymi, dwiema stacjami kontenerowymi pomiarowymi i niezbędnymi urządzeniami elektroenergetycznymi) oraz przebudowie drogi wraz z towarzyszącymi elementami infrastruktury drogowej. Podał, że planowane przedsięwzięcie przewidziano do realizacji na działkach położonych w miejscowości Koczergi gm. Parczew i tak na działce nr 214/1 przewidziano realizację elektrowni wiatrowej nr 1, na działkach nr 964 i nr 965 przewidziano zjazd z drogi, na działce nr 246 przewidziano oddziaływanie rotora, na działce nr 326 kolejną elektrownię wiatrową nr 2 zaś na działkach nr 325 i nr 327 kolejnego rotora. Organ I instancji wskazał, że przedsięwzięcie obejmie przebudowę drogi i wykonanie elementów infrastruktury drogowej na działkach nr 185, nr 305, nr 964 i nr 965

W załączniku do wydanej decyzji zamieścił charakterystykę przedsięwzięcia oraz miejsce jego realizacji. W decyzji wskazał jakie działania należy podjąć na etapie realizacji i eksploatacji oraz likwidacji przedsięwzięcia ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony wartości przyrodniczych (pkt 2 decyzji ppkt 1-38). Określił jakie wymagania winna spełniać dokumentacja niezbędna do wydania decyzji pozwolenia na budowę przedmiotowego przedsięwzięcia. Ponadto nakazał przeprowadzenie porealizacyjnego monitoringu ornitologicznego i chiropterologicznego określając zasady jego opracowania i nakładając obowiązek przedłożenia wyników badań do Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Lublinie. W uzasadnieniu decyzji organ I instancji opisał przebieg przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego wymieniając czynności, jakie w jego toku wykonał. Opisał rodzaj i lokalizację planowanego przedsięwzięcia oraz wyjaśnił, że jest ono zgodne z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Parczew zatwierdzonego uchwałą Nr XLVIII/299/2010 Rady Miejskiej w Parczewie z dnia 3 września 2010r. w myśl którego część działki nr 326 i nr 214/1 przewidziano pod elektrownie wiatrowe. Odniósł się do przeprowadzonego postępowania wпадkowego, w ramach którego po przedłożeniu przez wnioskodawcę raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia, uzgodnił realizację planowanej inwestycji z organami wskazanymi w art. 77 ust. 4 oraz art. 78 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko czyli z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Lublinie oraz Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym w Parczewie. Podał, że w raporcie wskazano, iż przy wykorzystaniu odpowiednich technologii dla planowanego przedsięwzięcia zostaną dotrzymane standardy jakości środowiska.

W konkluzji uzasadnienia decyzji Burmistrz Parczewa stwierdził, że uwzględniając przedstawione w raporcie warunki minimalizujące oddziaływanie, przy prawidłowo wykonanych urządzeniach ochronnych i należywym respektowaniu

warunków ustalonych w decyzji, planowane przedsięwzięcie nie powinno spowodować naruszenia wymagań ochrony środowiska

W ramach niniejszego postępowania Kolegium oceną objęło odwołanie złożone wspólnie przez Stanisława Zakrzewskiego, Andrzeja Kowalskiego, Krzysztofa Gołackiego i Władysława Grzywaczewskiego oraz wspólne odwołanie Zofii Zakrzewskiej, Bożeny Gołackiej oraz Krystyny Grzywaczewskiej a także odwołanie wniesione przez Stowarzyszenie „Nad Piwonią” z siedzibą w Koczergach, w których skarżący wniesli o uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia Burmistrzowi Parczewa.

W podobnych w treści złożonych odwołaniach skarżący kwestionując decyzję organu I instancji zarzucili naruszenie zasad postępowania w tym art. 7, art.8, art. 9 i art. 11 K.p.a. oraz szeregu przepisów postępowania mających wpływ na wynik sprawy wskazując m.in.:

- na naruszenie przepisów dotyczących udziału społeczeństwa w postępowaniu,
- na naruszenie przepisów dotyczących ustalenia stron postępowania oraz zagwarantowania im prawa czynnego udziału w postępowaniu,
- na nieodniesienie się w uzasadnieniu decyzji do wyników postępowania z udziałem społeczeństwa,
- rozszerzenie terenu inwestycji ponad żądania wynikające z wniosku WINDPROJEKTU z dnia 13 grudnia 2012, który nie obejmuje, wskazanej w decyzji działki nr 246 i który to wniosek o ustalenie środowiskowych uwarunkowań nie zawiera wszystkich wymaganych przepisami prawa załączników,
- na nieuwzględnienie w wydanej decyzji zapisów wynikających z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

Wskazali także na naruszenie szeregu przepisów prawa materialnego wynikających z ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

W obszernym uzasadnieniu odwołania strony skarżące rozwinęły swoje zarzuty, a Stowarzyszenie „Nad Piwonią” z siedzibą w Koczergach na potwierdzenie swojego stanowiska przywołała dodatkowo poglądy wynikające z orzecznictwa sądowniczoadministracyjnego dotyczące uchybienia zasadzie przezorności. W ocenie skarżących organ I instancji dokonał niewłaściwej oceny materiału dowodowego, tym samym uchybił regulacjom wynikającym z art. 77 K.p.a. i art. 80 K.p.a.. Wskazali, ponadto, że organ nie dokonał własnej oceny raportu a ograniczył się jedynie do powielenia zapisów z niego wynikających. Zarzucili ponadto, że w wydanej decyzji organ I instancji nie zamieścił elementów wymaganych przepisami art. 107 § 3 K.p.a.

Stowarzyszenie „Nad Piwonią” z siedzibą w Koczergach wystąpiło z odrębnym wnioskiem datowanym na 22 kwietnia 2013r. o stwierdzenie nieważności decyzji Burmistrza Parczewa z dnia 28 marca 2013r. Nr NPP.6220.28.2011 w sprawie środowiskowych uwarunkowań na realizację przedsięwzięcia polegającego na budowie dwóch elektrowni wiatrowych wraz z drogami wewnętrznymi, placami manewrowymi oraz infrastrukturą towarzyszącą jako wydanej z rażącym naruszeniem prawa. W odniesieniu do tego żądania Kolegium orzeknie w ramach odrębnego postępowania, będącego jeszcze w toku (SKO.4020.OC/408/13).

Samorządowe Kolegium Odwoławcze po przeanalizowaniu materiału dowodowego w sprawie doszło do przekonania, że zaskarżona decyzja narusza prawo, w stopniu skutkującym niemożność utrzymania jej w obrocie prawnym. Polega ono na istotnym uchybieniu przepisom procesowym w postępowaniu przed organem I instancji, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej

rozstrzygnięcie (art. 138 § 2 K.p.a.). W ustalonym stanie faktycznym, uznając, że rozstrzygnięcie sprawy wymaga ponownego przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego w całości, Kolegium postanowiło uchylić zaskarżoną decyzję, a sprawę przekazać do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji.

W ocenie Kolegium organ I instancji przedwcześnie uznał, iż sprawa została wyjaśniona w stopniu wystarczającym do wejścia w etap postępowania kończącego się wydaniem decyzji o ustaleniu środowiskowych uwarunkowań realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia, a zarzuty podnoszone przez skarżących dotyczą kwestii mieszczących się w zakresie prowadzonego postępowania. Organ prowadzący postępowanie administracyjne zmierzające do wydania decyzji ma kierować się zasadami ogólnymi Kodeksu postępowania administracyjnego, które determinują sposób postępowania w każdej jego fazie. Podstawowe znaczenie ma w tym kontekście zasada prawdy obiektywnej (art. 7 K.p.a.), zgodnie z którą organ podejmuje wszelkie kroki niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz załatwienia sprawy, uzupełniona o podstawowe reguły postępowania dowodowego. Materiał ten musi być przy tym kompletny, pozwalający na wszechstronną ocenę okoliczności danej sprawy. Ustalenia faktyczne, które nie mają oparcia w materiale dowodowym, uzasadniają zarzut dowolności działania organu administracji publicznej. Ponadto art. 77 § 1 K.p.a. nakłada na organ administracji obowiązek zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego, obejmującego wszystkie jego części składowe, wszystkie środki dowodowe.

Z przywołanych unormowań kodeksu postępowania administracyjnego wynika jednoznacznie, że to na organach administracji spoczywa obowiązek wyjaśnienia wszelkich okoliczności sprawy i ustalenia prawdy w sensie materialnym. Zakres postępowania administracyjnego wyznaczany jest treścią hipotezy normy prawnej mogącej być podstawą wydawanej decyzji.

Zdaniem Kolegium organ I instancji w toku prowadzonego postępowania w sposób mało wnikliwy ustalił strony postępowania ograniczając swoje działania w tym zakresie do zamieszczenia na informacji pochodzącej z rejestru gruntów wsi Koczergi datowanej na 25 kwietnia 2013r. odręcznego napisu „WYKAZ STRON”. Data sporządzenia tej informacji już po wydaniu przedmiotowej decyzji z dnia 28 marca 2013r. wskazuje, że w toku prowadzonego od daty złożenia wniosku o ustalenie środowiskowych uwarunkowań (3 grudnia 2011r.) strony postępowania stosownie do art. 28 K.p.a. nie były ustalone. Zdaniem Kolegium kwestią wymagającą wyjaśnienia jest ustalenie, kto poza wnioskodawcą ubiegającym się o wydanie decyzji jest stroną przedmiotowego postępowania administracyjnego. Tak jak w przypadku każdej innej sprawy administracyjnej, również i w tym postępowaniu koniecznym jest rozważenie, czy podmiot ten będzie jedyną stroną postępowania w przedmiocie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia w rozumieniu art. 28 K.p.a. Zarówno w toku postępowania jak i w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji organ nie wyjaśnił wnikliwie na jakiej podstawie i w oparciu o jakie kryteria ustalił strony przedmiotowego postępowania a tym samym kto i na jakiej podstawie ma interes prawny uzasadniający uczestnictwo w postępowaniu.

W postępowaniu o ustalenie środowiskowych uwarunkowań na realizację określonego przedsięwzięcia interes prawny co do zasady mają inwestor oraz właściciel i użytkownicy wieczystości nieruchomości, na których będą lokalizowane inwestycje ale także właściciele, użytkownicy wieczystości nieruchomości sąsiadujących (graniczących) z terenem inwestycji oraz właściciele i użytkownicy wieczystości gruntów położonych dalej, w zależności od zasięgu i stopnia uciążliwości oddziaływania planowanej inwestycji na ich grunty. Należy pamiętać, że mówiąc o oddziaływaniu konkretnego

przedsięwzięcia, nie można ograniczać rozważań jedynie do nieruchomości bezpośrednio sąsiadujących z tą, na której ma być realizowana. Ewentualne uciążliwości dla środowiska nie są bowiem zależne od granic nieruchomości wynikających z prawa własności (por. ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko – komentarz K. Gruszecki wyd. PRESSCOM sp. z o.o. Wrocław 2009 s. 211- 212).

W kontrolowanej decyzji organu I instancji brak ustaleń dotyczących kręgu stron i sposobu ich określenia, Kolegium ocenia jako uchybienie, które ma charakter istotny dla wyniku sprawy.

Kolegium zauważa, że organ I instancji nie przywiązał należytej wagi do konkretyzacji rozstrzygnięcia zawartego w decyzji co do lokalizacji przedsięwzięcia niezauważając, że zmiana lokalizacji planowanego przedsięwzięcia w odniesieniu do działki nr 246 nie została poprzedzona prawidłowo sporządzoną przez wnioskodawcę modyfikacją wniosku. Zgodnie z art. 73 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia.

Zatem o ile wnioskodawca zamierza zmienić treść wniosku, a zmiany odnosić się będą do granic terenu inwestycji oraz jej cech charakterystycznych, nie jest wystarczające sformułowanie tego żądania w dowolny sposób. Wnioskodawca obowiązany jest bowiem złożyć wniosek modyfikujący żądanie w formie czyniącej zadość wymaganiom określonym w przepisie art. 73 ust. 1 ustawy. Ma to swoje uzasadnienie, jeśli się weźmie pod uwagę kryterium, w oparciu o które ustalone są środowiskowe uwarunkowania dla konkretnego przedsięwzięcia czyli zgodność z przepisami, w tym z przepisami wynikającymi z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Wymogu tego nie dochował wnioskodawca WINDPROJEKT spółka z o.o. S.K.A, który na etapie postępowania pierwszointancyjnego zmieniając treść pierwotnego wniosku nie dołożył należytej staranności w tym zakresie, a jego zamierzenie zostało opisane jedynie w kolejnym uzupełnieniu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oznaczonym jako „uzupełnienie nr 2 Inowrocław 2012r”.

Zasadniczą wadą, która nie pozwalała na utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji jest to, że w decyzji Burmistrza Parczewa z dnia 23 marca 2013r. poza określeniem wnioskodawcy nie wskazano innych stron postępowania, nawet w części nazywanej rozdzielnikiem.

Skład Orzekający wskazuje, że z art. 107 § 1 K.p.a. wynika wymóg wskazania w decyzji strony lub stron, od czego nie zwalnia § 2 tego przepisu, mówiący o możliwości wprowadzenia do jej treści dodatkowych składników przewidzianych w przepisach szczególnych, nie zaś możliwości pominięcia obligatoryjnych elementów. Decyzja, która nie zawiera wszystkich składników określonych w art. 107 § 1 K.p.a. lub w przepisach szczególnych, jest decyzją wadliwą, co dotyczy także elementu stanowiącego określenie stron.

W doktrynie wskazuje się że: „organ administracji publicznej jest obowiązany oznaczyć wszystkie strony postępowania (...) nie może ograniczyć się do oznaczenia jako stron osób, na których żądanie postępowanie zostało wszczęte, bowiem brak podstaw prawnych różnicowania stron na te, które są adresatami decyzji, i te, którym się doręcza decyzję. Jeżeli bowiem dany podmiot ma status strony postępowania, to bez

względu na przyczyny uzyskania takiego statusu powinien być wymieniony w decyzji administracyjnej jako strona postępowania (tak A. Wróbel, komentarz LEX/el. 2012).

W doktrynie i orzecznictwie przyjmuje się także, że brak w ogóle oznaczenia strony powoduje, iż nie mamy do czynienia z decyzją administracyjną, ponieważ nie jest spełniony jeden z wymogów stawianych indywidualnemu aktowi administracyjnemu, tj. brak skonkretyzowanego adresata rozstrzygnięcia organu administracji (por. W. Dawidowicz, Zarys procesu, 1989, s. 53, C. Martysz, komentarz LEX 2010, wyrok NSA z dnia 14 czerwca 2011 r., I

Oznaczenie w decyzji choćby jednej ze stron postępowania - z pominięciem pozostałych, jest inną wadą, którą należy uznać za istotne uchybienie przepisom postępowania, uzasadniające uchylenie tak wydanej decyzji w toku instancji. Krąg stron wskazuje bowiem wiążąco adresatów decyzji, dla których wynikają z niej uprawnienia lub obowiązki. W sytuacji decyzji o ustaleniu środowiskowych uwarunkowań stwarza ona dla wnioskodawcy prawo do dokonania zamierzonej zmiany zagospodarowania terenu, zaś dla pozostałych stron obowiązek znoszenia takich zmian toteż z treści decyzji musi być wiadomym kogo ona dotyczy.

Zaznaczyć jednak należy, że z punktu widzenia prawidłowości decyzji jest obojętne, w którym miejscu decyzji strona zostanie wskazana, ważne jest, by była ona w sposób jednoznaczny określona. Zatem oznaczenie strony może być zamieszczone w początkowej części decyzji, ale może także znaleźć się dopiero w rozdzielniku, gdy przykładowo stron będzie wiele (G. Łaszczycza, C. Martysz, A. Matan, Komentarz do art. 107 Kodeksu postępowania administracyjnego, LEX 2010). Odnosząc powyższe do niniejszej sprawy należy stwierdzić, że w badanej sprawie organ I instancji nie wskazał stron przedmiotowego postępowania ani w nagłówku decyzji ani też w jej osnowie, wskazanie stron nie nastąpiło także w rozdzielniku bowiem badana decyzja nie posiada rozdzielnika. Podkreślenia wymaga, że rozdzielnik musi jednak stanowić zostać zamieszczony w decyzji - nawet po podpisie wydającego ją organu w sposób stanowiący z decyzją jeden dokument. Nie spełnia tego wymogu odwołanie się w treści decyzji do znajdującego się poza tworzącym ją dokumentem wykazu stron dostępnego w aktach administracyjnych.

W ocenie Kolegium decyzja Burmistrza Parczewa nie spełnia wymogu określonego w art. 107 § 1 K.p.a., z jej treści nie wynika bowiem do jakich podmiotów została skierowana ani też komu doręczona.

W świetle art. 10 K.p.a. organy administracji publicznej obowiązane są zapewnić stronom czynny udział w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji umożliwić im wypowiedzenie się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Z tak sformułowanej zasady dla organu administracji publicznej wynikają dwojakiego rodzaju obowiązki: po pierwsze - obowiązek zapewnienia stronie czynnego udziału w każdym stadium postępowania; po drugie - obowiązek umożliwienia stronie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Korelatem wskazanych obowiązków organu będą uprawnienia strony postępowania, polegające na prawie do czynnego udziału oraz prawie do wypowiedzenia się, co do materiału dowodowego. W szczególności w fazie między zakończeniem postępowania wyjaśniającego, a podjęciem rozstrzygnięcia w sprawie organ administracji ma obowiązek umożliwić stronie wypowiedzenie się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Powyższa zasada przeciwdziała zawężeniu uprawnień strony wynikających z art. 79 K.p.a. tylko do postępowania dowodowego (por wyrok WSA w Poznaniu z dnia 5 września 2007r. sygn. akt II SA/Po 474/07).

W tym miejscu Kolegium stwierdza, że podziela pogląd organu I instancji, iż w postępowaniach, w których liczba stron przekracza 20 ustawodawca dopuścił możliwość doręczania w toku postępowania pism procesowych oraz kończącej sprawę decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach stronom postępowania w trybie art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego. Zgodnie z tym przepisem, strony postępowania mogą być zawiadamiane o decyzjach i innych czynnościach organów administracji publicznej przez obwieszczenie lub w inny zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości sposób publicznego ogłaszania, jeżeli przepis szczególny tak stanowi. Dla potrzeb niniejszej sprawy jest to art. 74 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227, z późn. zm.) zwanej dalej ustawą, w tych przypadkach zawiadomienie bądź doręczenie uważa się za dokonane po upływie czternastu dni od dnia publicznego ogłoszenia.

Jednocześnie należy zauważyć, że powiadamiania stron o których mowa w art. 74 ust. 3 ustawy nie należy mylić z podaniem do publicznej wiadomości, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 11 ustawy. Pierwsze skierowane jest bowiem tylko do stron postępowania czyli osób mających w sprawie interes prawny i następuje po raz pierwszy zaraz po wszczęciu postępowania a potem potrzebne może być jeszcze kilkakrotnie - przy każdej podejmowanej w sprawie czynności, o której należy zawiadomić strony. Ogłoszenie podające do publicznej wiadomości informacje wymagane w ramach udziału społeczeństwa skierowane jest natomiast do ogółu społeczeństwa (nie można więc umieszczać w nim sformułowania o tym, że np. "strony postępowania mogą zapoznać się z dokumentacją").

Zgodnie z art. 59 ustawy przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wymaga realizacja następujących planowanych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko:

1) planowanego przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;

2) planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, jeżeli obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1.

Stosownie natomiast do § 3 ust. 1 pkt 6 lit b rozporządzenia Rady Ministrów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie określenia przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. Nr 213, poz. 1397), które ma zastosowanie w niniejszej sprawie, instalacje wykorzystujące do całkowitej wysokości nie niższej niż 30 m zostały zaliczone do przedsięwzięć, które mogą wymagać sporządzenia raportu oddziaływania na środowisko.

Jednakże co najistotniejsze w kontekście legalności zaskarżonej decyzji zgodnie z ustawą ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko - jest postępowaniem obejmujący w szczególności:

- a) weryfikację raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko,
- b) uzyskanie wymaganych ustawą opinii i uzgodnień,
- c) zapewnienie możliwości udziału społeczeństwa w postępowaniu.

Zatem o prawidłowym przeprowadzeniu oceny oddziaływania na środowisko nie można mówić, gdy organ poddał ocenie sporządzany raport o oddziaływaniu na środowisko oraz dokonał konsultacji z innymi organami. Niezbędnym warunkiem jego poprawności jest także przeprowadzenie całej procedury postępowania z udziałem społeczeństwa.

W myśl art. 5 ustawy każdemu podmiotowi powinno być zagwarantowane prawo do uczestniczenia na warunkach określonych ustawą w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa. Zasada ta, została skonkretyzowana w postanowieniach zawartych w art. 29-43 ustawy. Bezsprzeczne jest, iż omawiana ustawa nakłada na organy obowiązek informowania społeczeństwa o toczącym się postępowaniu, a społeczeństwo jest uprawnione do wyrażania swoich komentarzy i opinii w szczególności zanim sprawa zostanie przez organ rozstrzygnięta. Złożone opinie i uwagi winny stać się przedmiotem dogłębnej analizy organów, której wyniki winny zostać wskazane w decyzji kończącej postępowanie.

Katalog instrumentów prawnych gwarantujących społeczeństwu udział w postępowaniu dotyczącym oddziaływania projektowanej inwestycji na środowisko szczegółowo określa art. 33 ust. 1 ustawy. W szczególności w myśl tego przepisu obligatoryjnym obowiązkiem organu jest między innymi podanie do publicznej wiadomości informacji o: wszczęciu postępowania, przystąpieniu do przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, przedmiocie decyzji, która ma być wydana i organie właściwym do jej wydania, możliwości zapoznania się z niezbędną dokumentacją sprawy oraz o miejscu, w którym jest ona wyłożona do wglądu, możliwości składania uwag i wniosków oraz sposobie i miejscu składania uwag i wniosków, wskazując jednocześnie 21-dniowy termin ich składania. Z uwagi na obligatoryjny charakter tych czynności ich nieprawidłowa realizacja powoduje wadliwość przeprowadzonego postępowania, nawet wówczas, gdy wydane rozstrzygnięcie cech wadliwości nie zawiera, choć trudno uznać, iż tego typu sytuacja może zaistnieć w okolicznościach gdy stronom lub społeczeństwu nie zapewniono prawa zapoznania się z całością materiału dowodowego, a w konsekwencji podważenia dokonanych ustaleń poprzez zgłoszenie konkretnych uwag i wniosków (por. wyrok WSA w Lublinie z dnia 7 czerwca 2011r. sygn. akt II SA/Lu 160/11).

W przedmiotowej sprawie organ pierwszej instancji w sposób wadliwy połączył ciężące na nim obowiązki związane z powiadamianiem jego stron o wszczętym, prowadzonym oraz zakończonym postępowaniu z zawiadamianiem o tych czynnościach społeczeństwa, które uznał za tożsame. Burmistrz Parczewa uchybiając swoim obowiązkom nie poinformował strony postępowania o wszczęciu postępowania w sprawie wydania na wniosek WINDPROJEKT spółka z o.o. S.K.A z siedzibą w Warszawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, następnie o wystąpieniu o opinię do PPIS w Parczewie oraz o uzgodnieniu do RDOŚ w Lublinie dla planowanego przedsięwzięcia.

Z analizy akt sprawy nie wynika w jakim miejscach i w jakim okresie wywieszane były obwieszczenia informujące o toczącym się postępowaniu obejmujące informacje o wszczęciu postępowania, przeprowadzenie postępowania uzgodnieniowego oraz o wydanej decyzji z dnia 28 marca 2013r. kończącej postępowanie.

Mając na względzie opisane wyżej okoliczności Kolegium uznaje, że organ I instancji uchybił obowiązkom dotyczącym zapewnienia stronom prawa czynnego udziału w postępowaniu oraz obowiązkom zapewnia zainteresowanym uczestniczenia w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa, co mogło skutkować pozbawieniem stron i uczestników postępowania ich zagwarantowanych ustawą praw.

Zdaniem Kolegium udział stron i społeczeństwa w postępowaniu nie może mieć charakteru iluzorycznego, każdy z tych podmiotów musi mieć możliwość uzyskania wiadomości o każdym etapie prowadzonego postępowania oraz zagwarantowane uprawnienie do zapoznania się z rozstrzygnięciem kończącym postępowanie w sprawach wymagających udziału społeczeństwa.

W ocenie Kolegium nie ma przeszkód, by oba obowiązki: powiadamiania stron postępowania i powiadamiania społeczeństwa były wykonywane jednocześnie. Możliwe zatem jest łączenie w jednym obwieszczeniu przekazywania informacji stronom (w trybie art. 49 K.p.a.) oraz podawania poszczególnych informacji do publicznej wiadomości (art. 33 i następne ustawy) - pod warunkiem, że dla każdego z trybów zostanie podana odpowiednia podstawa prawna oraz precyzyjnie wskazany podmiot, do którego kierowana jest dana informacja.

Kolegium wskazuje także na zasadność dokumentowania w aktach sprawy potwierdzenia umieszczenia informacji o prowadzonym postępowaniu na stronie internetowej organu I instancji odpowiednimi wydrukami m.in. z Biuletynu Informacji Publicznej

W przedmiotowym postępowaniu Skład Orzekający uznał, że przedwczesnym było merytoryczne rozpatrywanie sprawy, albowiem dopiero po prawidłowym ustaleniu stanu faktycznego przez organy rozstrzygające w sprawie jest możliwe dokonywanie kontroli zaskarżonych orzeczeń pod względem zgodności z przepisami prawa materialnego / por. wyrok WSA w Gdańsku z dnia 24 września 2008r. sygn. akt II SA/Gd 469/08/.

Skład Orzekający wskazuje jednak, że w niniejszym postępowaniu mają zastosowanie zasady regulujące zagadnienia ocen oddziaływania przedsięwzięć na środowisko wynikające z ustawy dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Stosownie do przepisu art. 71 ust. 2 ustawy uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia wymaga planowana realizacja:

- przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko / art. 72 ust. 2 pkt 1/,
- przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko /art. 71 ust. 2 pkt 2/.

W ocenie Skład Orzekającego Kolegium organ I instancji zlekceważył fakt, iż ocena oddziaływania na środowisko nie jest procedurą wyłącznie formalną, w ramach której nie wystarczy aby w aktach znalazł się jakiś raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i wymagane przepisami prawa czyli przedmiotowej ustawy stanowiska innych organów. Ocena oddziaływania na środowisko nie jest procedurą wyłącznie formalną bowiem ma ona celu zbadanie, czy i jakie zagrożenia dla środowiska w określonych uwarunkowaniach /a nie środowiska abstrakcyjnego/ niesie, może nieść, bądź też nie niesie kolejna zmiana w tym środowisku związana z realizacją określonego przedsięwzięcia. Jeśli z wykonaniem lub funkcjonowaniem danej inwestycji związane jest występowanie jakiś potencjalnych lub rzeczywiście szkodliwych czynników albo też w środowisku są elementy podlegające ochronie to organ prowadzący postępowanie musi odnieść się do takiego stanu rzeczy i ocenić, jak planowane przedsięwzięcie będzie oddziaływało na środowisko, czy też wpływ ten będzie obojętny.

Zaznaczyć przy tym należy, iż w postępowaniu dotyczącym oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia waga dokumentu jakim jest raport, jest niebagatelna, jako że stanowi on podstawowy dokument, na którym opiera się organ wydając decyzję rozstrzygającą o istocie sprawy. Tym samym więc raport winien być rzetelny, spójny i być wolny od niejasności i nieścisłości. Zaaprobowanie przez organ raportu zawierającego którąkolwiek z wymienionych wad i nie podjęcie próby

wyeliminowania wadliwości stanowi naruszenie przepisów postępowania w stopniu znacznym, mogącym mieć wpływ na treść rozstrzygnięcia.

Kolegium dodatkowo podkreśla, iż raport o oddziaływaniu na środowisko, jest dla organu jedynie materiałem, który powinien mu pomóc w rozwiązaniu kwestii faktycznej, którą zobligowany jest rozstrzygnąć we własnym imieniu. Zadaniem organu jest więc ocena raportu we własnym zakresie w tym sprawdzenie, na jakich przesłankach sporządzający raport oparł swoją konkluzję a także skontrolowanie prawidłowości jego rozumowania / por. wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 12 marca 2004r., sygn. akt II SA/Wr 766/01/. W toku prowadzonego postępowania na organie administracji publicznej ciąży obowiązek wyjaśnienia wszelkich podnoszonych przez strony wątpliwości co do wpływu przedsięwzięcia na środowisko. Swoim ustaleniom organ winien dać wyraz we wnikliwie i wyczerpująco sporządzonym uzasadnieniu swojego rozstrzygnięcia. W przedmiotowej sprawie organ I instancji nie dokonał analizy i oceny przedłożonego raportu ograniczając się jedynie do zacytowania fragmentu jego zapisów.

Zważywszy, że w toku postępowania zgłaszano zarzuty odnośnie oddziaływania inwestycji i jej wpływu na warunki życia okolicznych mieszkańców /strony postępowania/, to rzeczą organu było wyjaśnienie wątpliwości w myśl art. 7 i 8 K.p.a.

Kolegium podkreśla, że to decyzja administracyjna o środowiskowych uwarunkowaniach nakłada na strony prawa i obowiązki, które mają oparcie w przepisach prawa, a które strona jest zobowiązana przestrzegać i zachowywać przy realizacji określonego przedsięwzięcia. Powyższe zagadnienie ma istotne znaczenie z uwagi na ścisły związek, jaki zachodzi pomiędzy przedmiotową decyzją a działaniem innych organów administracji publicznej. Zgodnie bowiem z art. 86 powołanej na wstępie ustawy, decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wiąże organy wydające inne decyzje.

Braki w tym postępowaniu nie mogą być sanowane przez Kolegium poprzez przeprowadzenie postępowania dowodowego uzupełniającego, bowiem naruszałoby zasadę dwuinstancyjności postępowania wynikającą z art. 15 K.p.a. Naruszenie przez organ I instancji przepisów kodeksu postępowania administracyjnego co do zasad ogólnych dotyczących dowodów i ich oceny powoduje, że niemożliwe jest zastosowanie w postępowaniu odwoławczym art. 136 K.p.a. - to jest przeprowadzenia przez organ odwoławczy dodatkowego postępowania wyjaśniającego. W takiej sytuacji gdy rozstrzygnięcie sprawy wymaga uprzedniego przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego w całości a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie, to nie powinno budzić wątpliwości, że organ odwoławczy przy jej wydawaniu ogranicza się tylko do oceny potrzeby przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego i jego zakresu nie rozstrzygając o meritem sprawy (por: wyrok NSA (do 2003.12.31) w Warszawie z dnia 20 listopada 2000 r., sygn. akt II SA 2722/99). Wydanie zatem przez Kolegium decyzji merytorycznie rozstrzygającej sprawę pomimo braku postępowania wyjaśniającego, którego przeprowadzenie jest niezbędne dla ustalenia stanu faktycznego, stanowiłoby w niniejszej sprawie rażące naruszenie art. 15 K.p.a.

Zdaniem Składu Orzekającego organ I instancji wydając zaskarżoną decyzję dopuścił się naruszenia art. 7, art. 10, art. 77 i art. 80 K.p.a. oraz w związku z art. 59 i art. 71 ust. 2 pkt 2 oraz art. 80 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008r. w takim stopniu, że mogło ono mieć istotny wpływ na wynik sprawy.

Ponowne postępowanie wyjaśniające winno być przeprowadzone z poszanowaniem przepisów proceduralnych, ze szczególnym uwzględnieniem zasad

ogólnych postępowania administracyjnego oraz wskazań Kolegium przedstawionych w powyższych rozważaniach. Dopiero do prawidłowo ustalonego stanu faktycznego organ I instancji będzie mógł zastosować przepisy prawa materialnego ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko /Dz. U. Nr 199, poz. 1227 z późn. zm./.

W pierwszej kolejności organ I instancji w oparciu o zapisy wniosku ustali i wyjaśni precyzyjnie, jaki jest rodzaj i zakres planowanego przedsięwzięcia. W kolejnym etapie, ustali strony postępowania badając ich interes prawny dający legitymację do uczestniczenia w przedmiotowym postępowaniu. Oцени czy konieczne jest powtórzenie wszystkich czy też, niektórych czynności procesowych, a następnie przeanalizuje sprawę pod kątem merytorycznym. Wyeliminuje nieścisłości i braki, jakie miały miejsce w dotychczasowym postępowaniu dokonując wnikliwej oceny przedłożonego w sprawie raportu o oddziaływaniu inwestycji na środowisko. Rzeczą organu I instancji w ramach ponownie prowadzonego postępowania wyjaśniającego w realiach przedmiotowej sprawy będzie szczególnie wnikliwa ocena już zgromadzonych w postępowaniu dowodów oraz ewentualne ich uzupełnienie w kierunku umożliwiającym ustalenie prawdy obiektywnej i rzetelną ocenę, czy planowane na przedsięwzięcie, polegające na budowie elektrowni wiatrowych, może oddziaływać na sferę interesów prawnych właścicieli położonych w sąsiedztwie (poblizu) nieruchomości. Przeanalizuje nadto czy stan faktyczny będący przedmiotem uzgodnień uległ zmianie na dzień wydania zaskarżonej decyzji. Organ I instancji będzie miał także m obowiązek oszacowania stopnia wpływu planowanego przedsięwzięcia na środowisko przy równoczesnym ujęciu do oceny wszystkich istniejących podobnych obiektów i planowanych do realizacji instalacji oraz urządzeń położonych w poblizu działek wskazanych przez wnioskodawcę pod przedsięwzięcie. Stosowanie art. 63 ust. 1 ustawy wiąże się z obowiązkiem oceny stopnia oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko przy wykorzystaniu wymienionych w tym przepisie kryteriów środowiskowych i informacji dotyczących oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko wynikających ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego.

Prowadząc postępowanie weźmie pod uwagę argumenty podnoszone przez strony skarżące oraz zachowa wymogi wynikające z zasad postępowania administracyjnego, w tym zwłaszcza z art.10 K.p.a. oraz art. 33 ustawy. W zależności od wyników postępowania wyda decyzję czyniącą zadość przepisom prawa materialnego /ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko/ oraz procesowego, w tym zwłaszcza art. 107 § 3 K.p.a.

Kolegium wskazuje, że niniejsza decyzja nie przesądza sposobu przyszłego rozstrzygnięcia. Ponowne rozstrzygnięcie sprawy jest zależne od wyników postępowania dowodowego, jakie winien ponownie przeprowadzić organ I instancji.

Mając na uwadze opisany stan faktyczny i prawny Kolegium orzekło jak na wstępie.

Decyzja niniejsza jest **ostateczna** w administracyjnym toku instancji. Pod zarzutem niezgodności decyzji z prawem strony mogą ją zaskarżyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji. Skargę wnosi się za pośrednictwem Kolegium wraz z odpisami dla każdej ze stron postępowania oraz organu.

Zgodnie z art. 57 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, skarga powinna czynić zadość wymaganiom pisma w

postępowaniu sądowym, a ponadto zawierać wskazanie zaskarżonej decyzji, postanowienia, innego aktu lub czynności, oznaczenie organu, którego działania lub bezczynności skarga dotyczy, określenie naruszenia prawa lub interesu prawnego.

Otrzymują:

[REDACTED]

8. Stowarzyszenie „Nad Pivonią”
9. WINDPROJEKT Sp. z o.o. S.K.A
10. Burmistrz Parczewa +
akta sprawy
11. a/a

Załącznik:

Obwieszczenie Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Białej Podlaskiej z dnia 22 sierpnia 2013r.

wywieszone na tablicy ogłoszeń w siedzibie tut. Kolegium
a także przesłane do Burmistrza Parczewa oraz Sołtysa wsi Koczergi z prośbą
o jego wywieszenie na 30 dni na ich tablicach ogłoszeń i po upływie tego terminu
o zwrot do tut. Kolegium z adnotacją o terminie wywieszenia.

PREZES
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Białej Podlaskiej
Zbigniew Jastrząb

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Białej Podlaskiej
Mariola Ostaniewicz

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Białej Podlaskiej
Bożena Bilkiewicz Bańka